

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

lesv Christi Annvs 615. Devsdedit Pap. Annus 1. Heraclii Imp. Annus 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

HERACLI IMP. 615.

HERACLI IMP. 615.

ad Greg. Taron. c. 17. Oriem. lib. 3.

XLII. IN GALLIIS ET IN ORIEN- TE IV- DRI BA- PIZANT IVSSI.

I. COSMOPOLITANVS ET ALIAS PROVIN- CIAS DE- POPVLA- TIVS. II. SIMONI A- CYCLOPOR- TYRIAM CAPTAT OCCASIO- NEM.

... et cum... in Perseide... quod... ab eodem Heracio Hierosolymis... ab eodem Heracio Hierosolymis, ex eius e legibus... Fuit eiusdem Imperatoris in Iudaeos accensus zelus, cum & illi in Christianos infuso medullis odio flagran- tes grauius essent tempore quo Colchoes Perfarum Rex (vt diximus) potius fuerat sancta Hierosolymorum ci- uitate. Porro alia intercessit causa, cur de baptizandis cunctis Iudeis Heracius tam apud suos, tum apud exte- ros durus fuit exactor, nempe quae apud Gregorium Ta- ronensem ita ponitur, cum agitur de fine eiusdem Hera- clii Imper. Cum esset litteris nimis et uerbis, astrologus efficitur: per quod cernens a circumcisi gentibus diuino nutu Imperium esse uolandum, ad Dagobertum Regem Francorum dirigit, petit ab eo, ut omnes Iudaei regni sui ad fidem Catholicam baptizandos praeciperet.

ab eodem Heracio Hierosolymis, ex eius e legibus... Fuit eiusdem Imperatoris in Iudaeos accensus zelus, cum & illi in Christianos infuso medullis odio flagran- tes grauius essent tempore quo Colchoes Perfarum Rex (vt diximus) potius fuerat sancta Hierosolymorum ci- uitate. Porro alia intercessit causa, cur de baptizandis cunctis Iudeis Heracius tam apud suos, tum apud exte- ros durus fuit exactor, nempe quae apud Gregorium Ta- ronensem ita ponitur, cum agitur de fine eiusdem Hera- clii Imper. Cum esset litteris nimis et uerbis, astrologus efficitur: per quod cernens a circumcisi gentibus diuino nutu Imperium esse uolandum, ad Dagobertum Regem Francorum dirigit, petit ab eo, ut omnes Iudaei regni sui ad fidem Catholicam baptizandos praeciperet.

IESU CHRISTI ANNVS 615.

DEVS DEDIT PAP. HERACLI IMP. ANNVS 1. ANNVS 6.

Qui sequitur annus sexcentus decimus quintus, notatur Indictione tertia: quo nullo resistentia Col- thoes (vt habent Annales s) inuasi Aegyptum, excu- renque Lybiam, Carthagem usque peruenit, quam frustra tentauit: plurtimque in captiuitatem abductis, om- nibus praeda est reuersus in Perfidem. Est de his item mentio apud Leonium occasione narrationis historiae Iohannis Episcopi Alexandrini, per petis quidem dignae monumentis, cum de ingenti fame agit, quae vexauit Aegyptum: ait enim g.

Cum magna multitudo eorum, qui manum Persicam effuge- rant, confugeret Alexandriam, & esset magna alimentum penuria, maxime quod nec illa tempore Nilus ascendisset, vt consueuerat. & pecunie Ecclesiae essent consumptae: coactum ille magnus est mille libras auri mutuas accipere ab alioquin. Cum autem eis quoque consum- pisset, agitabat magna sollicitudo. & Dicitur ab hominibus, vt in eorum dubium aliquam uiam excogitaret. Sed etiam ad tantam uoluntatem fuisse motum, non fuit tamen uictus a calamitate, non diuinae leges & factas constitutiones esset desecrare, nec intermissi consilium sibi perirem accutate regere. Itaque cum quidam cleri- cus ex eis, qui secundas nuptias contra serant, abundantius uel- let consensu gratiam diaconatus, recusasset autem hos Patriarcha angustias, & arripisset tempus tanquam opportunum, si pecunia lenitate inopia aliquo tempore in, quod desiderabat, libertatem reat B. Ioanni, quae si habebat.

Cum accepisset angustias, in quas uelata est inuicta dexte- ra domini mei, non exultantem oportere me quidem dicere in de- lictis & rerum abundantia, dominum autem meum redactum esse in angustias. Sicut autem apud me fragmentum quidem multa milia, auri autem tantum libra & quingenta. Eas uelut per te dare Christo, si tamen iudicatus fuero digni eius diaconata per sanctam tuam ordinationem. Inuentum enim est alibi uir- tum jusse apud apostolum, ex necessitate, legis quoque fieri translationem. Vidisti artem, & attendisti fraudes, quibus

IV. REIICI- TYRA IO- ANNEI- MONIA- CVS. a LEON. 23. b GEN. 4. c EIB. 7.

d IAI. 2.

e IAI. 6.

f AIOR. 3.

V.

PRYDEN- TIA GAR- NIS ADVL- SATRIX ECCLIA- SIA.

VI. TYRANNI- IN ITA- LIA.

VII. IOANNES TYRAN- NUS OCCI- DITUR.

inadi. Ecclesie septa pecuniis Simoniacis? Sane quidem meminisse debemus, fuisse S. Gregorii querelam apud Eulogium Alexandrinum Episcopum de Simoniaci pe- ste, que Alexandrinam Ecclesiam inuasisset. Sed quid ad hanc Ioannes, ita Leonius pergit narrare:

Eum ergo seorsum accessit Patriarcha, non voleum multis presen- tibus eum afficere delectore, & dixit ei: Tua quidem oblatio, & fili, est magna & hinc temporis necessaria, sed est vitiosa & propter hoc i- psum non admittenda. Non ignoras enim, quod omni quae ex lege a of- ferebatur finem essent vitiis expertis, etiam si essent in opus, non poterant admitti ad sacrificium. Quia de causa nec manet a b Can- Deo fuerunt accepta. Illud autem ex necessitate c etiam fieri legi translatianem, hoc ab apostolo dicitur esse scilicet de lege veteri. Quod enim tibi videtur, quod situm est apud fratrem Domini Iohannem? si autem habet de Quo totam legem impleret, in vno autem lapsu sit esse omnium ream. Fratres autem nostris pauperes, etiam si nos versemur inopia, qui aluit Deum usque in hodiernum diem i- pso eorum quoque de caetero curam geret, si modo nos eius mandata seruemus immaculata.

Quid est quod scire non possit, aut quid sit difficile ei, qui quomodo e panem in deserto aliquando multiplicavit, si deum in modis qui sunt in suo horreo habuerit, et in magna an angere multitu- tudinem? Quia ambrosius tibi dicit, convenit id quod Simon dicitur esse in Actu I: Non est tibi pars, neque sortis in hac parte. haec ad eum Ioannes magna erga Deum fiducia praeditus. Sed quid mirandum fuerit subsecutum, attende.

Nondum ille, inquit, Leonius) dimissus domum ire, re- infecta redierat: cum in eoque Ioanni significavit, duas naves Ecclesiam portum appulisse, ferentes ex Sicilia multa frumenti munda. Quod quidem cum ille audisset, procedens ad eum: Dux egit gratias di- centi. Qui quare ait de Dominis, & servamur de: mandata, non meminerit omni bono.

Quamobrem in magnifica sanctionem nomen tuum, quod non permiseris servare, ut tuam gratiam venundaret pecunia. Sed sic quidem in angustis dilatare fuit inchoatum, quod non pro vitiis reum necessarium prodati auctoritatem regulis oblationem. hincque Leo: cuius quibus plane docetur, quantum suscipiat ma- la prudentia carnis, cum in Deum peccare consilium potius, quam de eius providentia spem concipere, eradicans quam fideles habere iubentur erga Deum fiduciam: quo fit, ut res Ecclesie quotidie in deterius prolabantur, si hu- mana prudentia nitatur potius, quam spe in Deo sum- miter collocata.

Accessit autem hoc anno ad mala, quibus Romanum Imperium adeo esset in Oriente labefactum, ut etiam in Occidente quod residuum erat nutare coepit, rebel- lante Ioanne Praefecto vrbis Neapolitanae, caeso Ioanne Exarcho, cuius rei gratia missus est in Italiam Eleutherius Exarchus, qui & ipse post bienniam suae administrationis in tyrannum erupit.

Quod enim prope collapsam crederetur Romanum Imperium, Peris ubique obice vbiq; grassantibus: quod- que adeo in hinc vites esse scirentur tunc regnantis Hera- clii, ut eius consilium penitus animus cerneretur: crevit audacia sceleratorum, qui insubmodi detectionis Imperatoris consideratione animum exercebant, atque ipse, qui in Italiam fuerat missus Exarchus, stude- re cepit, ut peremptis Imperii sibi partem aliquam vendicaret: ad quod magis impellebat ipsa securitas. Etenim Heraclius cum non satis esset ob oculos grassantibus Peris occur- rere, quomodo putaretur rebus Italicis esse subventurus, & non magis fore contempturus crederetur ipsum, quod intra fauces erat Longobardum Italiae regnum, quod etiam tyranni manibus eriperetur, a barbaris tamen iam fixas illic sedes habentibus ut defenderetur, nulla penitus spes esse videri posse?

Hae agitans mente Eleutherius, non statim defecio- nem instituit, sed ad conciliandos sibi primum subdito- rum animos iustissimi principis manus exoluit, ut praede- cessoris Ioannis eadem videretur: quo facto, Romam se contulit, atque inde Neapolim, vbi contra Ioannem illum cognomento Compulinum eius civitatis ac prouin- ciae praefectum, qui se principem constituerat, arma mo- tens, cum subegit atque occidit, seque Regem appellavit

Italia. Habere haec patris istis Anastasium in rebus gestis Deuseddit Roma Pontificis:

Eodem, inquit, tempore veniens Eleutherius Patriarcha & anti- calarius occidit omnes, qui in vico Iohannis Exarchi & iudice pu- blicae fuerant mixti. Hic vult Romanus, & suscipere est a sanctissimo Deuseddit Papa optimo. Qui egressus de Roma venit Nea- polim, qua tenebatur a Ioanne Compulso mactata. Et sic pergens Eleutherius Patriarcha ingressus est Neapolim, & in vico Iohannis: reversusque est Romanam & data voga militibus, per facta est in tota Italia. haec apud Anastasium: sed de tyrannide eius & nece dicitur suo loco in successione Deuseddit Pontificis.

Fuit infansus item hic annus Italiae eidem odeter- motus vehementissimos, & ob eam, quae eos subleuata est lues elephantia. Tuncque accidit, ut cum adhuc vbi prospiceret ipse sanctissimus Pontifex Deuseddit, praefensque visitaret agrotos, miseratione commota- vnum ex illis, in quo Christum (qui ab Italia & quibus profus ob immanes cruciatus, quos passurus erat, proce- gnitus fuit) contemplantus excoluatur, diuino miraculo ab eodem morbo reddiderit mundum, testatur id veterima Ecclesiastica monumenta b, ex quibus videri potest natali die, cum fieri ipse solet in Ecclesia commemo- ratio anniversaria, eiusmodi miraculum publice de- cantatur.

Quod spectat ad res Francorum: cum anno superio- ri Clotharius, peremptis hostibus, solus totius Gallia regni monarchiam conlecutus esset, nihil inopior habuit, quam ut collector pietatem, Deique amicos, pios sanctos (vtranno superioro dictum est) vni sibi amicitiae iungeret, atque consiliarios adhiberet. Foit tamen Arnulfus Metensis Episcopus, cui sum filium Dagbertum tradidit in studium, qui tunc regni totius haren- dem fore speraret. Tanti enim sanctum hunc vni- versis Clotharius Rex, vtr eo inconlito quoquam tunc non auderet, remque Regina, qui non interducatum, sed nocte etiam eodem tempore adire solentem dicitur: cum ibi cambis oblatandi in eum & sumam eius si- laccerandi ac corrodendi occasio data est. Sed quam ter- re Deum vltus fir in huiusmodi detractores, accepto ab- dote, qui tunc vixit & scriptis, Iona Abbate, qui post illa miranda de viro sancto relata ita subiicit: Quodam die homo, nomine Norro, anse est interrogatus cum quibusdam suis Episcopo sancto miramini, afferens sicut cum non esse collatum, sed potius hominem delatum vlturati, ad cuius latus multum bene non solum Rex, verum etiam Regina tanquam consilium ferebat: inter duos properarent.

Cum ergo vir ille die quadam, alio referat vna, vna cum- trahente socio suo strata petisset, iubente Dominis, amica respo- sionta illorum vallantur vni quae flamma. Quibus illi vna m- gente clamore proflicentibus, & aspectu circa vna a igne loca, vbi canis illorum accerrime creuabantur, inuentione, nec omnino flammam diuinitus nesciam extrinsece valedictio, tandem ad instar porcorum lato vltur adri sese pariter vlturati: ubi diu vlturati, vix ad vltimum parant, quam vlturati parantur, euaserunt.

In quibus profectum implerum est hoc, quod scriptum est in ysaia: Detrahentem sacro proximo suo bene persiquetur. Ne tam- en vtr illud diuina conseru a factum non auigiamus, quod tra- ctatorem isti vebementissime creuabantur in partibus suis, vlturati de, de qua calumabantur vlturatum, regere non vlturati. Nec multo post aucter huius detractorem profectum vlturati. Nec in huiusmodi criminibus distantur apud Regem, vtr solutur vna cum vitare gladius amparat, nec non: sicut cum vlturati p- tentis subiaceret. haec de vlturati diuinitus in detractorem immilla. Qui misum subiicit illa:

Per idem tempus, cum beatus Arnulfus iam p- ceu auer- saret Italia in vlturati panem crogasset, superat adibus d- g- argenteas habens: libra septuaginta doli. Haec quidem d- g- primum procerum dato pretio comparat: sed inuentione d- g- non passus est, vtr laicus illo frateretur, qui in huiusmodi beati d- g- phani protomartyri olim consecratu habebatur. Praditit f- g- dem Hugone praepeti morte prostrato, d- g- illi Clothari d- g- gi allatus est, qui cum, referentibus quibusdam, comparasset

I E S V CHRISTI ANNVS 616.

DEVS DEDIT PAP. HERACLI IMP. 6. ANNVS 1. ANNVS 7.

SEXCENTESIMVS DECIMVS SEXTVS VERTICVS Redemptoris Annus, quarta currente Indictione: quo Agilulphus Longobardorum Rex moritur, ubi regnasset (vt Paulus d' Diaconus ait) annos viginti quinque, cui successit maior natu filius Adalualdus sub tutela Reginae matris Theodolinda: Sub his, inquit, Ecclesia restituta fuit & multe donationes per loca venerabilia largita. Sed famosa illa fuit munificencia, quam exhibuerunt basilice in honorem S. Iohannis Baptiste erecta in Modona, de qua ita idem Paulus e, deque eius erectione viuentis adhuc ipso Agilulpho perfecta.

Per idem quoque tempus, inquit, Theodolinda Regina basilicam beati Iuan. Baptiste in Modona construxit pro se & pro viro suo & pro filio & pro filiabus & cunctis Longobardis Italianis, vt ipse sanctus Iohannes sit intercessor pro cunctis ad Dominum. Et illi venerunt inter se vnanimesiter maiores natum Regem suo, vna cum Theodolinda Regina dicentes: Si S. Iohannes pro nobis interpellator sit ad Dominum Deum nostrum Iesum Christum, nos omnes vnamus per petitionem illi omni anno in die nativitate sue, hoc est, 8. Calend. Iulii, de nostro facultatis, transfusuros honorifice ad oraculum eius, vt per illum interpellationem habeamus iussum Dominum nostri Iesu Christi tam in bello, quam in aliis locis omnibus, quocumque ituri sumus.

Ab illo ergo die in omnibus actibus eorum ceperunt invocare sanctum Iohannem, vt illo preberet auxilium virtute Domini nostri Iesu Christi: & illi omnes permancebant illi, victoresque extiterunt super cunctos adversarios suos: Locum autem ille supra Mediolanum duodecim milibus est: quem Regina dedicandum curavit, multisque ornamentis auri & argenti mirifice decoravit, preterisque ditavit, familiaeque & possessiones multas eidem loco addebat in honorem sancti Iohannis Baptiste. Dicimus assertionem scripturae Theodolinda Regina: Offert gloriosissima Theodolinda Regina vna cum filio suo Adalualdo Rege sancto Iohanni patris suo de dono Dei, & de dotibus charitatis sui donationis, quam in suorum presentia scribere fecit. Si qui quolibet tempore hanc resem voluntatis sua corruperit, in iudicio extremi dei cum Iulia traditore damnetur.

Ordinatio vero eius talis fuit: De rebis sancti Iohannis nullo modo se debet aliquis intrinsecus, nisi tantum sacerdotes, qui ibi sermunt die ac nocte, tantumque famuli ac famulae, qui ibi subiecti sunt, communitate debeant vivere.

Hec apud Paulum diaconum, quae desiderari videntur in nonnullis scriptis codicibus accidisse enim potuit, vt ex ipso originali exemplari donationis aliquis fortasse ista ad Paulum apposuerit, qui post haec pergit narrare de habitu, quo vti solent eo tempore Longobardi, quod si cupis, tu ipsum consulta.

Quod pertinet ad res Orientalis Imperii, calamitosum plane illud reddunt Annales, nempe eo usque progressos esse Pestas, vt per Lybiam venerint Carthaginem, eamque obsessam diu tandem ceperunt. Tanto opere innaluit potentia Cosiaces, vt cum totam depopulatus esset Aham, invaserit post Egyptum Africam quoque, nullo obice opposito. Ita Deus permisit barbarum Regem ad populorum peccata plecenda libere pro arbitrio in Orientem & Occidentem longelateque grassari: cum vero ipsi placuit, redegit eum in nihilum. Inter tot tantaque orbis flagella Heraclius stupiditate quadam oppressus, omnia omni de bellicis rebus cura, ad suos filios honoribus prouehendos incumbit: hoc si quidem anno (vt iidem habent Annales f) creat Consulem Constantinum Iuniorum, qui & Heraclius dicitur est: insuper & minorem eius fratrem ex Martina genitum, Constantinum itidem nominatum Caesarem appellat.

I. AGILVLMVS REX LONGOBARDORVM OBIVS. d Paul. dia. em. l. 4. c. 11.

e Paul. dia. l. 4. c. 11. vt. ad. Ascensum. II. DIACONVS S. IOANNIS BAPTISTAE IN MODONA.

III.

OBLATIO THEODOLINDAE.

IV.

Fasti. lib. 18. an. 7. Heraclii.

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...

... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ... ad illud in almoniam pauperum venundatum fuisse, mox ...